

РЕШЕНИЕ

№ 5506

гр. София, 14.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 26.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **3885** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 49, ал. 2 от ЗКИР.

П. Х. М. обжалва Заповед № РД-18-13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър в частта относно отразяването в кадастралната карта на имот с идентификатор № 02659.2191.43. Твърди се незаконосъобразност на заповедта в посочената част поради несъобразяване на кадастралната карта с регулацията за имота, според която той е разделен на пет самостоятелни урегулирани поземлени имота.

Ответникът отрича основателността на оспорването, като претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване, а разгледана по същество е неоснователна.

I. Предмет на обжалваната заповед е одобряването, на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, на кадастралната карта и регистри за землището на [населено място], район „Б.” – Столична община. В обхвата на новоприетата кадастрална карта попада и имота, идентифициран с № 02659.2191.43, записан като собственост на Х. М. А., чийто наследник е жалбоподателят. Според техническата експертиза на инж. Р. П. имот с № 43 по КК е идентичен с имот № 014033 по КВС, възстановен с Решение № 3041Р/26.03.1999 г. на ПК „Б.”, и с имот пл. № 598 по актуалния (неодобрен) кадастрален план. II. за нанасянето на имота в КК са данните от актуалния КП, респ.

от КВС. Със Заповед № РД-09-50-1795/10.11.2010 г. на гл. архитект на С. е одобрено изменение на регулационния план на Г., с което имот пл. № 598 е включен в регулация и за него са отредени пет УПИ (вж. скицата на л. 9 от делото).

II. В оспорената си част административният акт е процесуално и материално законосъобразен.

1. Границите на поземлените имоти – предмет на кадастъра, се определят съобразно критериите по чл. 43, ал. 1, т. 5 от ЗКИР и чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Посочените разпоредби уреждат както източниците на данни за границите на имотите, така и приоритетността на използването им при одобряването на картата. При липсата на означено по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗКИР местоположение върху терена и на посочени от собствениците гранични точки, те се установяват от кадастралните планове, одобрени по реда на изрично изброените в чл. 14, ал. 1, т. 3 от Наредба № 3/28.04.2005 г. закони, и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ.

2. В конкретния казус предметът на жалбата концентрира спора до разрешаването на въпроса дали при одобряването на КК е било дължимо имот с идентификатор № 02659.2191.43 да бъде отразен като пет самостоятелни имота при съобразяване с регулационния план.

а. При отсъствието на първия източник на данни за границите на имота определянето им от административния орган на основата на източника по чл. 14, ал. 1, т. 3 от наредбата е законосъобразно. Заснемането в КК на имота като единен съответства на КВС (отговаряща в тази част и на неодобрения КП).

б. Относима към правомерността на нанасянето на имота е преценката за отношението между два съществуващи източника на данни по чл. 14, ал. 1 от наредбата към датата на одобряване на картата – КВС (по т. 3) и регулационният план (по т. 4). Съществуващото противоречие между двата източника, обратно на тезата на оспорващия, не е основание за отмяната на заповедта. РП е източник за границите на имота, чието използване е изключено от нормативно признатото предимство на КВС. Противното тълкуване би нарушило принципа на приоритетност при прилагането на източниците по чл. 14, ал. 1 от наредбата. Затова, независимо дали на административния орган му е била известна промяната в регулацията, респ. бил ли е уведомен за нея в хода на производството по одобряване на КК, той не разполага с оперативна самостоятелност да прецени кой от източниците да приложи и е бил обвързан от установената в чл. 14, ал. 1 от наредбата поредност.

3. След като към релевантния момент по чл. 142, ал. 1 от АПК заповедта е материално законосъобразна, а последица от отхвърлянето на оспорването срещу нея е влизането в сила на КК за имота, съответствието на картата с регулационния план чрез обособяването на пет отделни имота в границите на имот № 43 би могло да бъде постигнато от оспорващия чрез иниципирането на процедура за изменение на кадастъра по чл. 53 от ЗКИР.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли оспорването. Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в полза на ответната страна следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размера, определен от чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –
София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Х. М. срещу Заповед № РД-18-13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър в частта относно отразяването в кадастралната карта на имот с идентификатор № 02659.2191.43.

ОСЪЖДА П. Х. М. да заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сумата от 150 (сто и петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: